

Avd. 71

NORSK VEGTEKNISK FORENING
Avd. 71 Vest-Finnmark
40 år

Redaktør:
Oppsynsmann Øystein Pettersen

Trykk:
Bjørkmanns Trykkeri
9510 Elvebakken

Redaktørens forord

13. juli 1986 var det 40 år siden noen oppsynsmenn var samlet på Skaidi og dannet en forening til felles beste. Historien i dette hefte om oppsynsmannens virke i foreningens område skriver seg fra disse ildsjeler og tiden etter.

Det er nok ikke alle forhold som er tatt med, til det har muligheten til tid blitt for knapp, men vi tror vi har fått med det vesentlige.

Jeg kan ikke garantere at alle opplysningene er helt riktige, men datoangivelser er hentet fra noterte arkiv og private opplysninger.

Redaksjonen vil takke alle som har vært med og bidratt med stoff.

Red.

Vi jubilerer

Det må straks sies. Det er ikke vår skyld at vi jubilerer. Avd. 73 hadde 35-års jubileum i 1983 og vår formann var invitert som gjest. Da han kom hjem var han blitt jubileumsfrelst av den fine turen og med anbefalinger både fra høyt og lavt.

På vårt årsmøte 9.12. 83 ble det av formannen foreslått å holde 40-års jubileum i 1986.

Han viste nok ikke hva han gjorde da han med sin entusiasme overtalte årsmøtet til å samtykke. Du verden så mye hodebry og mange lange kvelder.

Formannen har vært den som måtte lide for sitt forslag og vi presenterer nå resultatet.

Norsk Vegteknisk Forening hilser N.V.F. avd. 71, Vest-Finnmark med 40-års jubileum

I en tid med gjenreising og oppbygging av en herjet landsdel, grodde tanken om sterkere solidaritet og fellesskap blandt vegvesenets oppsynsmenn i Finnmark fylke.

Troen om styrke og samhold sammen med andre oppsynsmenn gjennom tilknytning i Norges Veioppsynsmannsforening var drivkraften. Vanskelighetene i etablering og befesting som fagforening, ble overvunnet og avdelingen overlevde og utviklet seg til et handlekraftig og livskraftig fellesskap.

Norsk Vegteknisk Forening vil takke for det gode samarbeidet og det givende fellesskapet som har vært mellom avdelingen og landsforeningen i de årene som har gått. Samtidig som tankene går til tilbakelagte år, vil ønskene være hjertelige for en fortsatt livskraftig fagforening, og et fortsatt givende arbeid både lokalt og sammen med landsforeningen.

Norsk Vegteknisk Forening hilser N.V.F. avd. 71, Vest-Finnmark, og ønsker til lykke med jubiléet.

Norsk Vegteknisk Forening

Svein Bjørndal
form.

N.F.A.T.F. hilser avd. 71 – N.V.F., Vest-Finnmark

I år kan avdelingen se tilbake på 40 års virksomhet og aktivt arbeid til medlemmenes beste.

Allerede fra stiftelsen ble avdelingen tilmeldt Norges Vegoppsynsmannsforening, som ble stiftet i 1920.

N.V.F. organiserte på den tid bare vegoppsynsmenn i Statens Vegvesen. I dag organiseres også tegnere, teknikere og ingeniører i vegvesenet, og N.V.F.'s navn i dag er Norsk Vegteknisk Forening.

Etter initiativ fra LO ble Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer (N.F.A.T.F.) stiftet i 1951. Det konstituerende møtet ble holdt 12.-14. april og stiftelsesdagen ble satt til 1. mai.

N.V.F. med tilsluttende foreninger ble tilmeldt N.F.A.T.F. i 1952. Dermed var arbeidslederne i Statens Vegvesen også tilmeldt et LO-forbund. Historien viser at det fra den tid ble framgang i arbeidet med løsningen av vegoppsynets lønns- og arbeidsforhold.

N.F.A.T.F. ønsker avd. 71 – Norsk Vegteknisk Forening i Vest-Finnmark til lykke med 40-års jubiléet, og vil uttrykke ønske om et fortsatt godt samarbeid i tiden framover.

Norsk Forbund for Arbeidsledere
og Tekniske Funksjonærer
Roar Helgesen

Protokoll fra stiftelsesmøte

Lørdag den 13. juli 1946 samledes vegoppsynsmenn fra Vest-Finnmark til møte på Skaidi for dannelse av en lokalforening, for oppsynsmenn i Finnmark tilsluttet Norges Vegoppsynsmannsforening. Det refereredes inntegnet 13 medlemmer.

- Sak 1 Valg av styre.
Formann, Alfred Bjørkli, Repparfjord
nestformann, Chr. Aleksandersen, Lakselv
kasserer, Trygve Brattås, Skaidi
styremedlem, Jørg. Emaus, Sopnes
2 varamenn for styret, Hagbart Nilsen og Oliver Sætermo
revisor, Johan Bjørkli, Lakselv.
- Sak 2 Foreningens navn ble Vest-Finnmark Vegoppsynsmannsforening, omfattende Alta og Porsanger Vegavdelinger. Det gjøres henvisning til oppsynsmenn i Øst-Finnmark om å danne egen lokalforening for Øst-Finnmark.
- Sak 3 Kontingent.
Den av N.V.F.'s fastsatte kontingent kr. 20,- pr. år tiltrades. Herav bemyndiges styret om å søke N.V.F. om adgang til å beholde kr. 5,- pr. år pr. medlem til lokalforeningens kasse med nødvendig begrunnelse.
- Sak 4 Styret pålegges til å sammenkalle ekstraordinær generalforsamling når de viktigste vegforbindelser er kommet i orden, så de fleste medlemmer kan samles til drøftelse av dagens aktuelle spørsmål.

- Sak 5 Styret anmodes om å oppta forhandlinger med overing. fra Finnmark Vegvesen om at alle oppsynsmenn i Finnmark som bor i provisoriske brakker må få et tillegg, stort kr. 5,- pr. dag som kompensasjon for dyrere leveomkostninger under gjenoppbyggingen av vegnettet i Finnmark.
- Sak 6 Styret bes utarbeide forslag til arbeidstid for oppsynsmenn, – eventuelt om overtidsbetaling bør forlanges.
- Sak 7 Styret pålegges å undersøke om den av Vegvesenet bestemte husleie for oppsynsmenn der bor i lembrakker er overensstemmende med den av departementet fastsatte husleie for provisoriske brakker.

Møtet slutt

Alfred Bjørkli
sign.

T. Brattaas
sign.

Rett avskrift
Asbj. Hanssen

Avd. 71

Oppsynsmann med mange oppdrag

Det fortelles at Andreas kom til Finnmark i 1914 og ble dermed Finnmarking. Han hadde kone og ni barn som bodde i Tromsø. Med de lønnsforhold og kommunikasjoner som den gang var, så var det ikke så enkelt å reise hjem på helgebeseøk. Det fortelles at han var hjemme og besøkte familien hver jul.

I Finnmark trivdes han. Han var ikke bare oppsynsmann i Statens Vegvesen. I 1944 ble han bemyndiget av fylkesmannen i Finnmark til å virke på forsyningsnemdas vegnetil å fordele matvarer i Børselvområdet. Han var også med på gjenreisningen i Børselv-traktene og ble gitt all den myndighet som behøvdes til dette arbeidet, så som beordringsmyndighet av arbeidsfolk til gjenreisningen. Videre fikk han myndighet til fordeling av det som fantes av goder i en etterkrigssituasjon.

Andreas ble på forespørsel av daværende ordfører Hans A. Opstad (utnevnt av fylkesmannen) bedt om å bli med i det første formannskapet i Kistrand Kommune etter 2. verdenskrig. Det ble han ikke, men han fungerte som kummunaråd inntil kommuneadministrasjonen kom i mer ordnede former.

Han var også med på å danne samvirkelagene i Finnmark. Han var også en av ildsjelene til reising av minnestøtten over vegsjef Hofseth på Skaidi.

Andreas Hilbert Luneborg var en mann som var vist stor tillit og han var også godt likt av lokalbefolkningen.

Andreas Hilbert Luneborg

Formenn gjennom 40 år

Som en av ildsjelene for å danne Vest-Finnmark Vegoppsynsmannsforening var Alfred Bjørkli, og det var helt naturlig at han ble den første formann. Vi vil takke han og de andre som har påtatt seg dette vervet og vært med på å skape vår 40-åring.

Alfred Bjørkli
13.7.46 – 18.6.49
18.9.54 – 16.7.55

Odin Holsmo
18.6.49 – 8.9.51
16.7.55 – 25.6.60
12.5.62 – 5.10.63

Avd. 71

Andreas H. Luneborg
8.9.51 – 30.8.52

Asbjørn Hanssen
25.6.60 – 12.5.62

Oddmund Riise
5.10.63 – 28.8.65

Egil Foslund
28.8.65 – 30.9.67

14

13

Avd. 71

Johannes Mathisen
30.9.67 – 9.12.82

Øystein Pettersen
fra 9.12.82

Formann i jubileumsåret, og ildsjelen for jubiléet. Uten hans innsats og offer av fritid ville dette ikke være mulig.

15

Det første styret

Alfred Bjørkli
formann

Chr. Alexandersen
nestformann

Trygve Brattaas
kasserer

Jørgen Emaus
styremedlem

Norges Veioppsynsmannforening

Det første forsøk på dannelse av en forening i landsmålestokk for oppsynsmenn i Vegvesenet ble gjort av oppsynsmann K. Alvim i Buskerud. Etter først å ha tilskrevet samtlige vegkontorer, og fått oppgitt navn og adresse på oppsynsmenn i de enkelte fylker, skrev han til samtlige med forslag om å danne en forening av vegoppsynsmenn. Skrivet er datert 30. mai 1911. Den 10. desember samme år holdt oppsynsmennene i Buskerud møte for å gå igjennom besvarelsene. Da det viste seg at interessen ikke var til stede i den grad at videre arbeid med saken ville gi den nødvendige tilslutning, ble spørsmålet stilt i bero.

I oktober måned 1920 var oppsynsmenn fra flere fylker samlet til et maskinkurs i Kristiania. Lars Nygaard, Akershus, tok herunder initiativet og sammenkalte oppsynsmennene til møte den 24. oktober. Han hadde utarbeidet forslag til lover for en forening av vegoppsynsmenn og disse ble godkjent.

Lover

Landsforeningen av opsynsmænd ved Veivesenet

1. Opsynsmænd ved veivesenet fra Akershus, Hedmark, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, Nordland, Møre, Sogn & Fjordane og Hordaland fylke, samlet i Kristiania 24.10. 1920, besluttet at stifte forening som omfatter hele landet og vælger et styre bestaaende av formand, viseformand samt sekretær, som inntil videre ogsaa fungerer som kasserer. Dessuten vælges 2 revisorer der har at gjennomgaa regnskaper og kasse mindst en gang aarlig.
2. Landsforeningen bestaar av lokale foreninger inden de enkelte fylker, eller naar de lokale forhold gir anledning dertil, – samt naar et fylke har mindre end fire opsynsmænd bør der forsøkes sammenslutning av 2 eller flere fylker. Hver lokalforening vælger sin formand som har at tjenestegjøre i 3 aar, om ingen anden beslutning er fattet.
3. Foruten opsynsmænd som er fast ansat ved Stats-veianlæg bør foreningen opta opsynsmænd som er fast eller midlertidig ansat ved veianlæg som helt eller delvis drives for de forskjellige kommuners midler.
4. Foreningen stiftes paa korrespondansens grunnlag.
5. Hvert medlem betaler til lokalforeningens formand en av landsforeningens fastsat aarlig kontingent, indtil videre med Kr. 10,- pr. ar. Kontingenten erlægges forskuddsvis med Kr. 2,50 pr. kvartal og overseen. Landsforeningens sekretær av formanden for de respektive lokalforeninger. Det er ogsaa anledning til at betale for flere kvartal paa en gang.

Avd. 71

6. Naar et medlem av foreningen ønsker en sak behandlet av landsforeningen, henvender denne seg til lokalforeningens formand, finder denne at saken har interesse for landsforeningens medlemmer og er berettiget, konfererer han med de øvrige medlemmer inden lokalforeningen. Derpaa oversendes saken landsforeningen til avgjørelse ved eventuel stemmeavgivning.
7. Dersom en sak, et forslag, ved stemmeavgivning faar 2/3 flertal ansees den for vedtaget, og landsforeningens sekretær har da at sende lokalforeningene meddelelse herom.
8. Landsmøtet avholdes naar landstyret finder det paakrævet og har indhentet den nødvendige stemning, og da bør lokalforeningene gi den sendte representant mandat til at representerer en eller flere lokalforeninger. Ved avholdelse av landsmøte skal mindst 2 av landstyreets medlemmer avgi møte. De beslutninger som fattes på landsmøtet er bindende for foreningens samtlige medlemmer.
9. Landsforeningens formand har at avgi rapport til lokalforeningene (formand) om landsforeningens medlemmer og andet av interesse 2 gange aarlig.
10. Landsforeningens sekretær har til lokalforeningene at avgi rapport om den finansielle stilling vedlagt regnskap hvert halvaar.
11. Lokalforeningens formand har at oversende alle lokalforeningens medlemmer en avskrift av landstyreets oversendte beslutninger, forslag eller andre meddelelser som har interesse for landsforeningens medlemmer.
12. Alle de foran avfattede punkter kan forandres gjennom den under punkt 6 antydede korrespondanse.

Landsforeningens første styre ble deretter valgt:

Formann: Lars Nygaard, Akershus.
Viseformann: Hans Sørli, Hedmark.
Sekretær: G. M. Nordby, Akershus.
Revisor: Johs. Nilsen og Karl Svendsen.

Avd. 71

Norges Veioppsynsmannsforening holdt sitt 5. landsmøte i Bergen 5.–6. sept. 1935

Medlemstallet var nå øket til 119.

Nedsettelsen av kostgodtgjørelsen fikk ogsaa på dette landsmøtet en inngående behandling, og det var en alminnelig oppfatning at nedsettelsen var ulovlig i henhold til lønnsforliket. Det reiser seg røster om tilslutning til mer handlekraftige organisasjoner, og dette fortsatte i senere skriv til styret. Et annet spørsmål som ble behandlet var utbetaling av vegoppsynsmennenes lønn. Det forholdt seg nemlig slik at oppsynsmennene fordelte sin lønn etter antall dager på de forskjellige anlegg, skrev ut regning og sendte den til de forskjellige kasserere. I mange tilfelle viste det seg at oppsynsmennene måtte vente i lange tider på sin lønn, på grunn av sammel hos kassererne.

Videre ble spørsmålet om forandring at tittel til Vegmester drøftet. Styret fikk i oppdrag å arbeide videre med saken.

Oppsynsmennenes arbeidsforhold, ferie m.v.

Flere av representantene klaget over arbeidsforholdene, lange arbeidsdager, liten anledning til å ta sammenhengende ferie, og for manges vedkommende var det håpløst å få ferie i alminnelig ferietid. Dette rammet særlig de som hadde barn i skolepliktig alder.

Styret fikk i oppdrag å ta seg av dette spørsmål.

Telefon og kontorhold

Det viste seg at for de fleste oppsynsmenns vedkommende måtte de holde kontor i egen leilighet, og mange hadde anskaffet telefon privat da det ble avslag på søknader om telefon.

Det skulle senere vise seg å gå 20 år før det begynte å bli orden i dette spørsmål.

Fast ansettelse av vegoppsynsmenn

Etter innhentede oppgaver fra avdelingene viste det seg å være et for stort antall midlertidige oppsynsmenn sett i forhold til behovet. Som følge herav var det mange oppsynsmenn som gikk på dårligere betingelser enn de fast ansatte. De fikk bl.a. utbetalt nettolønn uten å være medlemmer av pensjonskassen, altså trukket for et beløp de ikke senere kunne nyte godt av. Av innhentede opplysninger viste det seg at mange av demidertidige oppsynsmenn hadde en tjenestetid på 10 til 20 år og mer. Denne meningsløshet skulle senere vise seg å ha tragiske følger for en del av oppsynsmennene. En gjengir her siste avsnitt av Vegdirektørens brev av 6. mai 1939: «Med hensyn til innmeldelse i pensjonskassen av de midlertidige oppsynsmenn kan opplyses at 25 er innmeldt og opptatt som medlem, 18 er innmeldt, men ikke opptatt på grunn av for høy alder eller at de nettopp er ansatt eller lignende.» Sitat slutt.

Det skulle senere vise seg å være nødvendig å rydde opp i dette forhold, idet en stor del av vegoppsynsmennene var ansatt av administrasjonen i de enkelte fylker uten å være forelagt Vegdirektøren, og således ikke var registrert som oppsynsmann.

I forbindelse med krav om overtidsbetaling var vegoppsynsmennenes forhold til Arbeidervelovets § 12-1 tatt opp med Arbeidsrådet.

Arbeidsrådet har i møte den 31. august behandlet saken og truffet følgende avgjørelse: «Arbeidsrådet vedtok i møte 31. august d.å. å uttale, at følgende oppsynsmenn ved Statens Vegvesen: Karl Reinholdt Svendsen, T. Torbjørnsen, Godtfred Presterud, N. M. Søvik og Lars Smedal er unntatt fra Arbeidervelovets arbeidstidsbestemmelser etter lovens § 12.1».

Sjefinspektoratet for arbeidstilsynet.

Oslo, den 11. september 1939.

Marit Årum, sekretær.

24

Overingeniøren
for
vegvesenet i Finnmark

Vadsø, den 5.5. 1943
S.V. Jnr. 171/1943 RK.

Til oppsynsmenn og arbeidere

I skriv hertil av 5. april d.å. har O. Oberbauleitung blant annet uttalt:

«Det norske vegvesen har å føre strengt oppsyn med sine folk og sørge for at de arbeidere som er i dets tjeneste blir oppfordret til å yte sitt beste og største arbeide. **Jeg vil med alle midler ta mine forholdsregler mot upresisitet og en arbeidsytelse som jeg ikke er tilfreds med.** Den lofte tyske forpleining vil bare bli gitt når det med skarpt oppsyn er gitt garanti for at en tilsvarende arbeidsytelse er gjort. **Gjenstridige og late arbeidere skal meldes til Reichskommissar Dienststelle Kirkenes til avstraffelse, og vil bli sendt til tvangsleir, der de vil bli vennet til skikkelig arbeid og arbeidsytelse.**

Vi befinner oss i den totale krig og dessuten i operasjonsområdet. Denne kjensgjerning har også de norske arbeidere og deres oppsynsmenn å forstå og tilpasse seg. **Jeg gjør lederen for det norske vegvesen og hans ingeniører fullt ansvarlig for at de gjør sin plikt og yter det arbeid som er tildelt.»**

«Permisjoner (for sløttearbeid, fiske og for å skaffe seg brensel) vil bare bli gitt i innskrenket omfang og rett nok bare til de arbeidere som har utmerket seg ved særlig godt arbeide. Kvinner og slike som ikke er arbeidspliktige, må her som i Tyskland greie opp med høyonn og sørge for å skaffe seg brensel. Bare de arbeidere som **den ansvarlige O.T. byggeleder selv har overbevist seg om, vil få permisjon** når han har funnet at de har utmerket seg ved særlig flid, nøyaktighet eller punktlighet.

Jeg gir vegvesenet ettertrykkelig beskjed om at de gjør denne grunnsetning kjent for sine arbeidere.

Dette til underretning og iakttagelse.

Riksvegvedlikeholdet

Fra 1851 ble det lensmenn og rodemeistere (en tillitsmann blant rodere) som ble påtvunget veioppsynet i Norge. Hjelp til vedlikehold fikk de av de bøndene som måtte avstå grunn til veiformål, de hadde plikt til å vedlikeholde den veistrekning de hadde avstått grunn til.

Denne sak vakte oppmerksomhet også utenfor vegvesenet, og det foregikk fra tid til annen skriftveksel i pressen hvorvidt ledelsen av vedlikeholdet skulle sortere under lensmenn eller vegoppsynsmenn.

Det tok imidlertid nesten 100 år før ordningen med riksvegvedlikeholdet underlagt lensmennene ble opphevet. Fra landsmøtet i N.V.F. 18. - 19. juni 1948 finner vi følgende enstemmige vedtak: «Landsmøtet henstiller til enhver oppsynsmann med respekt for sitt fag, sin stand og stilling, ikke å stille seg til lensmennenes disposisjoner eller tjeneste i vedlikeholdsspørsmål som disses underordnede. Også p.g.a. lensmennenes manglende faglige og tekniske kunnskaper på området er et samarbeid utelukket.»

Det siste styremøte under okkupasjonen holdtes i Oslo 10. januar 1942

Her forelå det melding om at vegoppsynsmenns godtgjørelse for bruk av egen bil i tjenesten var satt lavere enn for øvrige tjenestemenn i vegvesenet. Henvendelser viste seg å være nytteløse, og dessverre forsømte oppsynsmennene seg med å reise krav om å få omstøtt forordninger som var gjort under nazistiret før fristen for saker av denne art var utløpet.

I tiden 9. april 1940 til 7. mai 1945 la okkupantene og deres lakeier sin klamme hånd over all legal virksomhet. Illegalt gjorde mange oppsynsmenn på grunn av de spesiell forutsetninger de hadde i tjenesten god innsats for å yte hjelp til mange, som under de rådende forhold hadde det vanskelig.

At det ikke var like enkelt å være oppsynsmann under krigen som i dag, skulle framgå av følgende rundskriv fra O.T. Oberbauleitung til alle arbeidere og oppsynsmenn, datert mai 1943.

25

Oppsynsmannsprotokoll

Instruks for oppsynsmenn i statens vegvesen

Ansettelse

§ 1. Oppsynsmenn blir ansatt på den måte og på de vilkår som er fastsatt i tjenestemannsloven og i reglementet for tjenestemenn i statens vegvesen.

Bopel

§ 2. Oppsynsmannen må bo der overingeniøren bestemmer.

Plikter

§ 3. Oppsynsmannen må i alle tjenestesaker rette seg etter sine foresatte, og han plikter å utføre de arbeider på vegvesenets område som overingeniøren bestemmer.

Tilsyn, timeoppgave m.v.

§ 4. Oppsynsmannen skal være til stede på linjen i den tid arbeidet pågår - såfremt han ikke er satt til annet arbeid.

Han fører inn i oppsynsmannsprotokollen for hver dag spesifisert oppgave over antall arbeidstimer for hver arbeider. I protokollen fører han også oversikt over mottatte, utleverte eller solgte redskaper og materialer. Etter oppsynsmannsprotokollen fører oppsynsmannen inn i akkord-bøkene og på lønningslistene data for oppgjør og lønninger.

Oppsynsmannen må ikke gi nære slekninger arbeid som akkordformenn eller som faste dagarbeidere uten at vedkommende ingeniør er enig.

Melding om ulykker

§ 5. I tilfelle av ulykke, skal oppsynsmannen straks melde av til nærmeste foresatte og til tilsynsmannen for Rikstrygdeverket i distriktet.

Om ulykker med døden til følge, må lensmannen varsles øyeblikkelig.

26

27

Innmelding i trygdekassa

§ 6. Oppsynsmannen må sørge for inn- og utmelding av arbeiderne i trygdekassa.

Skyss- og kostgodtgjørelse

§ 7. Oppsynsmannen får skyss- og kostgodtgjørelse etter de bestemmelser som gjelder herom.

Reisegodtgjørelse gis som regel bare for reiser utenfor det anlegg han er stasjonert ved.

Om oppsynsmannen på reiser som han tilkommer skyssgodtgjørelse for, bruk av sykkel som vegvesenet eier, kan han ikke regne skyssgodtgjørelse for den del av reisen der sykkelen er brukt.

Ved flytting gis flyttingsgodtgjørelse som i hvert enkelt tilfelle blir fastsatt av overingeniøren. Godtgjørelsen må aldri være høyere enn det utlegg han har hatt.

Instrumenthold

§ 8. Oppsynsmannen holder selv nivellerspeil som blir levert ham for halv pris. Den andre halvdel betaler vedkommende anlegg eller vedlikehold.

Vegoppsynsmennene og LO

Som meddelt i siste melding fra styret i N.V.F. er denne sak reist av Hedmark avdeling.

Saken ble nevnt under eventuelt på landsmøtet i Lillehammer av Hedmarks representant J. Bjørnsen og senere i skriv fra Hedmark 16. desember og 22. januar 1951.

I den anledning hadde formannen i N.V.F., Kr. Hasselblad, den 21. januar 1951 en konferanse i LO med herr P. Mentzen.

Det framgikk herav at f.t. var der ikke noe forbund innen LO som var egnet for opptakelse av vegoppsynsmennene, men spørsmålet var under utredning og et nytt forbund under dannelse.

Den 7. april hadde Hasselblad en konferanse med herr Mentzen om samme sak.

Forbundet for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer i Norge skulle holde konstituerende landsmøte den 12 april, og det var dette forbund LO mente vegoppsynsmennene eventuelt måtte tilsluttes.

Imidlertid kom Askimkonflikten, og i styremøte i N.V.F. den 11. og 12. august 1951 ble vedtatt å stille det videre arbeide med saken i bero til Stortingets behandling av loven om organisasjonsretten for arbeidsledere var avsluttet.

En var av den mening at denne loven ville få avgjørende betydning for forbundets størrelse og omfang.

Den 6. desember 1951 ble Lex Askim vedtatt i Odelstinget.

Den 16. februar 1952 holdtes en konferanse mellom formannen i N.V.F., Kr. Hasselblad, og formannen i Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer, herr Frits W. Hannestad, angående spørsmålet om en eventuell overføring av Norges Veioppsynsmannssammenslutning tilsluttede avdelinger til Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer. (Forkortet: N.F.A.T.F.) Det ble her oppnådd enighet om at N.V.F. fortsatt beholder sitt forbund (kartell) som en faglig landssammenslutning for veioppsynsmennene.

Landsmøtet i Bodø 4.-5. juli 1952

Dette var det første landsmøtet som ble holdt i Nord-Norge og det største antall representanter. Følgende møtte:

Akershus:	Paul Rønning	Hordaland:	Ingen representant
Østfold:	Fritjof Andersen	Sogn og Fjordane:	Olav Hagen
Hedmark:	Paul Bjørnstad	Møre og Romsdal:	O. Huseby
Oppland:	Ottar Ødegård	Sør-Trøndelag:	Jens Kvaal
Vestfold:	Erling Hvidsten	Nord-Trøndelag:	Trygve Ystgård
Telemark:	K. Sauerlia	Nordland:	Konrad Hagen
Buskerud:	G. Presterud	Troms:	Martin Nilsen
Aust-Agder:	J. A. Johansen	Vest-Finnmark:	Asbjørn Hansen
Vest-Agder:	Torgeir Haugen	Øst-Finnmark:	Edvin Eliassen
Rogaland:	Bjarne Steinskog		

Som gjest møtte formannen i N.F.A.T.F., Fritz W. Hannestad, dessuten møtte Løften fra Nordland.

Formannen ga en oversikt over styrets arbeid siden siste melding til medlemmene. Han ga også referat fra forhandlinger med Vegdirektoratet om forskjellige spørsmål.

Fritz W. Hannestad ga deretter en orientering om N.F.A.T.F.'s omfang og virksomhet. Videre kom han inn på de forhandlinger som var ført mellom ham og formannen i N.V.F. om tilslutning til forbundet Såfremt landsmøtet fattet vedtak om innmelding, ville han ønske velkommen til positivt samarbeid.

Hasselblad takket Hannestad og ga deretter en redegjørelse for styrets arbeid med saken.

Resultatet av uravstemningen om innmelding av N.V.F. i N.F.A.T.F. er: 152 stemmer for og 92 stemmer imot, herav 2 stemmer med forbehold. 2 stemmer ble forkastet.

Protokollen fra de forhandlinger som er ført mellom N.V.F. og N.F.A.T.F. ble referert. Formannen anbefalte styrets forslag om innmelding godkjent og at innmelding gjøres gjeldende fra 1. juli 1952.

Vegoppsynsmannsassistentenes organisasjonsforhold

I 1954 ble dette spørsmål reist, og det ble åpnet adgang for assistentene til å organisere seg i avdeling 50 (direkte medlemmer). Assistentene hadde konferanse med forbundsledelsen og N.V.F. Det var enighet om å opprette arbeidsutvalg som skulle arbeide med de spørsmål som gjaldt assistentene. Det skulle imidlertid vise seg at denne organisasjonsform ikke var praktisk. Assistentene ble etter hvert ansatt som oppsynsmenn, og det hendte at hele arbeidsutvalget ble borte.

Styret tok spørsmålet opp med N.F.A.T.F., og man kom fram til at eneste løsning var at assistentene ble tatt opp i N.V.F.'s avdelinger. Etter at avdelingene hadde uttalt seg, besluttet landsstyremøtet i N.V.F. i 1959 at assistentene organisertes på denne måten.

Tjenestebil kontra egen bil i tjenesten

I etterkrigsårene ble det stadig mer alminnelig at Vegdirektoratet anskaffet varevogner til bruk for oppsynsmennene på deres tjenestereiser. Bilene ble påmalt navnet til vegvesenet i de forskjellige fylker. En følge av dette var at det forekom misforståelser blant publikum. Hvis en oppsynsmann måtte ut i tjenesteanliggender på en søndag, ble han straks mistenkt for å bruke bilen i privat øyemed, og det forekom sogar avisskriverier om dette. Forholdene ble etter hvert ubehagelige, og dette med bilhold måtte sees som et velferdsspørsmål.

Saken ble derfor tatt opp i noen driftsutvalg, og under protokollbehandlingen i Hoveddriftsutvalget ble det besluttet å undersøke kostnadsnivået på Statens biler sammenlignet med regulativets satser for bruk av egen bil i tjenesten. Det viste seg da at Statens biler ble dyrere enn om oppsynsmennene holdt biler selv.

Etter noen treghet i gjennomføringen til å begynne med, rettet det hele seg etter hvert til å bli en alminnelig ordning med bruk av egen bil.

Avd. 71

Brubygging i 1938/39

Dette er fra brubyggingen over Strømmen, Lotre og Sandøybotn på yttersiden av Sørøya. Det ble benyttet enkle hjelpemidler, men de fikk det til allikevel. Mannen til venstre på bildet er oppsynsmann Oliver Sætermo. Hvem de andre er, er ukjent.

Avd. 71

Brubygging 1973

På bilde sees Johan Strand, Herulf Johansen, Jan Larsen, oppsynsmann Randulf Emaus, Sigurd Langås, Helge Vollan, Anders Andersen, Hjalmar Johansen og Odd Solstad.

Dette bilde er fra begynnelsen av den etterlengtede fastlandsforbindelsen til Kvaløya i 1973. I bakgrunne sees tunellåpningen hvor feste for selve bru-wireren til Kvalsund Bru ble innstøpt.

Overingeniør Gotfred Karlsen:
Funksjonsdelingen
i Finnmark vegvesen 1961

I årene 1957 – 1959 ble det ved flere anledninger gjort henvendelser til fylkene om at en måtte regne med at distriktsadministrasjonen i de nærmeste år ville bli endret.

Etter hvert var det blitt klart både i Vegdirektoratet og ute i fylkene at med de krav som ble stillet til de forskjellige funksjoner: planlegging, anlegg, vedlikehold og maskin så pekte det i retning av funksjonsoppdeling både for ingeniører og oppsynsmenn.

Den organisasjonsmessige ordning som da var i Finnmark vegvesen var at fylket var delt opp i geografiske avdelinger med en avdelingsingeniør som sjef for planlegging, anlegg og vedlikehold.

Avdelingene var igjen oppdelt i geografiske oppsynsmannsdistrikter og vedkommende oppsynsmann var tillagt oppsynet både av anleggs- og vedlikeholdsdrift i distriktet. Videre var det en maskinkyndig oppsynsmann i Skipagurra og en i Lakselv. Disse to var underlagt vegsentralen.

På det tidspunkt var det følgende avdelinger:

Alta, Porsanger, Laksefjord – Tana, Varanger, Nordkyn og Vegsentralen.

Tilsammen var det på disse avdelinger i alt 29 oppsynsmenn og assistenter.

Som følge av utviklingen både på det samfunnsmessige og det tekniske område var de fleste arbeidsoppgaver blitt stadig mer komplisert å løse og ikke minst i vegsektoren der anleggs- og vedlikeholdsdriften er vidt forskjellig fra det den var tidligere.

Formålet med funksjonsdelingen var å øke effektiviteten innen hver funksjon og hvert område.

Finnmark vegvesen valgte å gjennomføre funksjonsdelingen fra 1. juni 1961.

Den funksjon de forskjellige oppsynsmenn og assistenter fikk seg tildelt framgår av oversikten på neste side.

Av denne oversikten framgår det følgende:

- 7 anleggsoppsynsmenn
- 5 vedlikeholdsoppsynsmenn
- 7 anleggs- og vedlikeholdsoppsynsmenn
- 6 ambulerende oppsynsmenn eller assistenter
- 2 maskinkyndige oppsynsmenn
- 1 oppsynsmann på vedlikeholdsavdelingen
- 1 oppsynsmann på vegkontoret

Vegsentralen ble da å betrakte som egen avdeling, maskinavdeling.

Årene 1962 – 1964 må en betrakte som prøveår for å finne fram til en riktig inndeling av oppsynsmannsområdene.

I forbindelse med overgang til en ny regnskapsordning ble vedlikeholdsdriften inndelt i 6 vedlikeholdsområder hvor oppsynsmennene bare skulle ivareta vedlikeholdet av riks- og fylkesveger.

Regnskapsordningen ble innført fra 1 desember 1965, og inndelingen av vedlikeholdsområdene ble gjort gjeldende fra samme dato, og først nå må en anse den endelige funksjonsdeling gjennomført.

Stillingbenevnelsen for 6 av vedlikeholdsoppsynsmennene ble vel senere kalt «leder av større vedlikeholdsområde».

Disse 6 oppsynsmenn ble 1. desember 1968 ansatt i lønnsklasse 14.

Johannes Mathisen	Johan Øverli
Henry Johnsen	Fridtjof Larsen
Einar Ellingsen	John Johansen

I skriv av 11. juli 1970 samtykker Lønns- og prisdepartementet i at ledere av større oppsynsmannsområder i vedlikeholdet gis tittelen vegmester, og de ovenfornevnte 6 oppsynsmenn er derfor de første i Finnmark vegvesen som fikk tittelen vegmester.

Vegmester Fridtjof Larsen døde den 25. september 1970, og oppsynsmann Ove Eriksen tiltrådte stillingen som vegmester i Vadsø den 9. februar 1971.

Funksjonsdeling 1. juni 1961

Stasjon	Oppsynsmann	Funksjon	
		Anlegg	Vedlikehold
Brevikbotn	Bjarne Uglebakken	x	x
Talvik	Egil Foslund	x	
Lerresfjord	Odin Holsmo	x	
Alta	Johannes Mathisen	x	
Alta	Reidar Opgård		x
Alta	Sverre Sandstrand		x
Skaidi	Edvin Eliassen	x	x
Hammerfest	Kristian Alexandersen	x	x
Honningsvåg	Einar Ellingsen	x	x
Indre Billefjord	Johan Bjørkli	x	
Karasjok	Johan Bones	x	x
Karasjok	Oddmund Riise		x
Lakselv	Samuel Bakkevold		x
Lakselv	Ove Eriksen		x
Ifjord/Rustefjelbma	John Johansen	x	
Rustefjelbma	Johan Øverli		x
Skipagurra	Rolf Sommervik	x	
Mehamn	Johannes Barshi	x	x
Kongsfjord	Henry Johnsen	x	
Persfjord	Peder Larsen	x	
Vadsø	Jakob Karlsen	x	
Vadsø	Fridtjof Larsen		x
Bugøyfjord	Johannes Foslund		x
Sandnes	Nicolai Karlsen	x	x
Sandnes	Johannes Blix	x	x
Lakselv	Waldemar Mikkelsen		Maskinkyndig oppsynsmann
Skipagurra	Trygve Sagen		Maskinkyndig oppsynsmann
Vedlikeholdsavd. Vegkontoret	Gustav Gran Nilsen Sigvald Nilsen		Driftsplaner m.v. Statistikk

Titler i oppsynet

Går vi riktig langt tilbake i tiden, helt til 1645, finner vi veimestern for første gang. Men da het han Generalveimester.

Veiinspektøren finner vi i 1664 og i 1793 veiadjutant, men det var visstnok på et noe høyere plan.

Fra 1845 var vegvesenet underlagt militærkommando, og distriktsingeniøren hadde kapteins grad. Veioppsynsmannsstillingen finner vi nevnt for første gang i 1893. Det var dengang Amtssingeniøren som ansatte han i hvert amt etter behov.

På landsmøtet i 1935 ble det foreslått å endre tittelen «veioppsynsmann» til «veimester». Det tok imidlertid 35 år før tittelen kom, og da som en følge av gjennomføring av funksjonsdelingen.

I skriv av 11. juli 1970 samtykker lønns- og prisdepartementet i at ledere av større oppsynsmannsområder i vedlikeholdet gis tittelen vegmester.

I forbindelse med den nye planen om organisering av vedlikeholdsdriften som vegdirektoratet tok sikte på å gjennomføre over en 3 – 5 års periode, så det ut til at titlene igjen skulle bli forandret. Planen tok sikte på å forandre vegmesteren til vedlikeholdsledere, og oppsynsmennene til arbeidsledere.

Det ble nedsatt utvalg som skulle vurdere kjønnsløse titler, men det har ikke ført fram til noe resultat, annet enn at vegmesteren fortsatt skal være vegmester. Oppsynsmennene er fortsatt oppsynsmann, både han og hun.

Det vil være synd om tittelen blir forandret til intetsigende arbeidsleder, men framtiden vil nok gi en forandring p.g.a. at vi nå har fått oppsynkvinner.

Oppsynsmann Peder Larsen Østlyngen

født 2. juni 1847, død 21. august 1933

Peder L. Østlyngen var født i Horg i Sør-Trøndelag og kom i slutten av 1860-årene til Troms og Finnmark som fast veioppsynsmann.

Tross mangelfull skoleutdannelse etter nutiden begrep formådde han med sin skarpe intelligens og iherdighet å tilegne seg de nødvendige fagmessige kunnskaper. Hans praktiske skjønn og sunne dømmekraft samt evne til å vinne og skaffe seg respekt hos alle var enestående.

Hans virke var knyttet til en hel rekke av de største vei- og bruanelegg i de to nevnte fylker i over 50 år. En god tid før han sluttet i tjenesten som oppsynsmann ble han tildelt Kongens fortjenestemedalje.

Som konkret kan nevnes at i Finnmark var Peder L. Østlyngen med på bygge Alta Bru, Saga Bru, Rognskog Bru i Tverrelvdalen, Tangen Bru og Transfarelv Bru.

I sak nr. 12, 19. november 1896 i Alta Herredstyre ble det bevilget penger til vedlikehold av Alta Bru etter søknad fra Østlyngen.

Etter det vi kjenner til har vel Østlyngens virksomhet i Finnmark vært vestfylket, men tenk dere, oppsynsmann i Troms og Finnmark, litt av en utfordring.

Avd. 71

Karl Foslund

Den første
veioppsynsmannen
i Finnmark fylke

Den første gangen tittelen veioppsynsmann ble brukt i Finnmark fylke var i 1906, da kom Karl Foslund fra Bardu i Troms til Porsanger i dengang Kistrand kommune. I 1908 dro han tilbake til Bardu og hentet sin familie og flyttet til Tappaluft i Alta. Han ble senere værende i Finnmark fylke i alle år. De første 10 åra flyttet han fra anlegg til anlegg i hele vest-fylket, men i 1918 ble han mer bofast da han flyttet til Sør-Varanger med stasjon på Sandnes.

Karl Foslund hadde en stor barneflokk og alle fikk en eller annen tilknytning til vegvesenet etter hvert som de vokste opp. To av hans sønner Egil og Johannes ble også oppsynsmenn. Det var for øvrig hans sønn Johannes som overtok som oppsynsmann da han gikk av med pensjon i 1942.

Karl Foslund hadde ingen utdannelse, men han var en ekspert med tall, og han var et organisasjonstalent av de sjeldne.

Karl Foslund døde 18.5. 1953, 82 år gammel.

Oppsynsmannen, hvor kom han fra?

Finnmark har i alle tider, også i dag, i større eller mindre grad vært koloni underlagt Troms. Slik var det også med vegvesenet, men i 1869 ble de mer adskilt, og Finnmark fylke fikk for første gang sitt eget vegbudsjett stort kr. 54.000,-. Finnmark hadde da 60 km veg. Selvstendig administrasjon fikk vi flere år senere.

Da vi fikk vår første oppsynsmann ansatt i Finnmark var det naturlig at han var fra Troms. Den første var Karl Foslund og kom fra Bardu i 1906 til Kistrand kommune.

Vi har prøvd å finne ut hvem av oppsynstjenesten i Finnmark som kom fra Troms.

Etter Karl Foslund kom brødrene
Georg Bjørkli fra Balsfjord,
Johan Bjørkli fra Balsfjord,
Alfred M. Bjørkli fra Balsfjord,
Paulinius Sætermo fra Lenvik,
Oliver Sætermo fra Lenvik,
Johan L. Bones fra Salangen,
Waldemar Mikkelsen fra Balsfjord,
Johannes Mathisen fra Oksfjordhamn,
Sverre Sandstrand fra Balsfjord,
Arvid Larsen fra Sjøvegan,
Nicolai Karlsen fra Bardu,
Olav Berntsen fra Lenvik,
Vilhelm Kling fra Bjarkøy,
Jacob Karlsen fra Bardu,
Johannes Foslund fra Bardu,
Harry Langmo fra Gratangen,
Edmund Skog fra Lyngseidet.

Ellers har det i Finnmark som i andre fylker vært ansatt folk fra nesten hele landet.

**Medlem nr. 0
JØRGEN K. EMAUS**

Født 17.7. 1883 i Sopnes, daværende Talvik kommune, nå Alta. Jørgen er en av de første man finner i den første protokollen som er skrevet. Han var en av initiativtagerne til danning av foreningen, men ble ikke med da man gikk inn i LO i 1952. Han begynte i Statens Vegvesen i 1903 som arbeider, senere som formann, som han var fram til 1933. Jørgen hadde ingen teknisk skole, men med sin interesse for arbeidsledelse ble han midlertidig ansatt som oppsynsmann i 1933 og fast ansatt fra 1.7. 1935. Hans arbeidsområde var stort sett i Alta distriktet. Han var også med på å bygge Øksfjordveien. Jørgen gikk av med pensjon 30.9. 1952 og døde i 1970.

**Medlem uten nr.
TRYGVE BRATAAS**

Født 15.12 1903. Han kom fra Hammerfest. Utenom folke- og middelsskole hadde Trygve ingen teoretisk skolegang. Han begynte i Televerket som bud 17 år gammel. Han ble der i 5 år. I 1925 begynte han i Statens Vegvesen som arbeider fram til -34 da han ble formann. Fra 1938 ble han ansatt som midlertidig oppsynsmann. Om og når han ble fast ansatt som oppsynsmann vites ikke. Trygve var med på å bygge den første veien over Kokelv fjellet. Det såkalte Sovjet-anlegget også kalt ungdomsanlegget. Han var med å starte vår forening og var en av pionerene. Trygve døde 27. nov. 1950, 47 år gammel. Han døde før innmeldingen i LO og har av den grunn ikke fått medlemsnr.

Medlem uten nr.
JOHAN BJØRKLİ

Født 24.1. 1896 i Balsfjord i Troms. Han begynte som arbeider i Statens Vegvesen 1.5. 1919. Johan hadde ingen teknisk utdanning, men sin interesse for vegbygging gjorde at han ble fast ansatt som oppsynsmann 1.1. 1941. Han hadde sitt arbeidsområde vesentlig i Skaidi og Porsanger området. I den siste tiden Johan var i aktiv virksomhet var ikke hans helse så god og han ble sykepensionert 31.12. 1961. Han var en av foreningens stiftere, men meldte seg ut i 1952 da N.V.F. ble tilsluttet LO. Johan døde i 1969.

Medlem nr. 1
ANDREAS H. LUNEBORG

Født 18.5. 1884. Hans opprinnelse var egentlig i Målselv, men han «bodde» i Tromsø selv om han var i Finnmark meste av sin tid. Etter det vi kan finne ut hadde Andras ingen teknisk skolegang. Han begynte i Statens Vegvesen i 1914 direkte som formann fram til -24. 1. september 1925 ble han ansatt som oppsynsmann. Hans virkefelt var først i Neiden og i 1939 kom han til Børselv hvor han var til han gikk av med pensjon i 1954, 70 år gammel. Han var da fortsatt en kvikk kar med godt humør. Andreas var en av foreningens stiftere og var medlem til han døde i 1965, 86 år gammel.

Medlem nr. 2
ASBJØRN HANSEN

Født 28.8. 1911 i Talvik. Asbjørn begynte som sesongarbeider i Statens Vegvesen i 1927. Han ble fast ansatt i 1935 som arbeider og formann. Han ble ansatt som midlertidig oppsynsmann i 1942 og fast ansatt 1.8. 1944. I 1950/51 gikk han Oslo Elementært tekniske Skole for å skaffe seg den teoretiske utdanning. Asbjørn var med på bygging av vei fra Mieron til Kautokeino i årene fra 1942. Han var også med på å få transportert varer og utstyr til Kautokeino som på sommeren gikk med transport på elva. Når det var stillstand på dette prosjektet var det utbedring av Riksvei 6 som var arbeidsopdrag. Han begynte i Troms Vegvesen 17.5. 1962 og var medlem av N.V.F. avd 71 til han 1.7. 1962 ble overført til avd. 84.

Medlem nr. 3
ALFRED M. BJØRKLİ

Født 1.5. 1892 i Balsfjord. Alfred kom inn i Statens Vegvesen i Finnmark i 1912. Han begynte som arbeider, men ble fast formann. Han hadde ingen teoretisk utdanning utenom folkeskolen. Sine tekniske kunnskaper fikk han av sin bror Georg Bjørkli som hadde gått Oslo Elementært tekniske Skole. Alfred ble ansatt som midlertidig oppsynsmann i 1927 og fast ansatt 1.7. 1937. Hans arbeidsområde var Repparfjord - Kvaløya, Sennaland - Kvalsund, men også en tid ute på Sørøya, Sandøybotn - Lotre anlegget. Alfred ble pensjonert 30.6. -57. Han var medlem av N.V.F. avd 71 fra 13.7. 1946 til han døde i 1979.

Medlem nr. 4
OLIVER SÆTERMO

Født 1.3. 1896 i Aspelund i Lenvik Kommune. Oliver begynte som gruvearbeider i Kirkenes 14 år gammel. Han begynte i Vegvesenet i 1925 som sesongarbeider. Oliver hadde ingen teknisk skole, bortsett fra kurs i vegbygging. Etter fravær en tid kom han tilbake til Finnmark Vegvesen i 1935. 1.7. 1941 ble han ansatt som midlertidig oppsynsmann på Kvaløya. I 1945 ble han fast ansatt i Hammerfest distriktet. Det var i denne tiden at Klinkastupen fikk en annen profil. Han var også med på bygging av veien Øksfjordbotn - Øksfjord. Det er kjent at da han bodde på «Hauen» i Hammerfest hadde han åpent hus for ansatte i vegvesenet som var ute på reise. Oliver ble førtidspensionert da han var 65 år. Han var medlem av avd. 71 til han døde 1.6. 1966.

Medlem nr. 5
REIDAR OPGÅRD

Født 26.1. 1904 i Tverrelvdalen i Alta. Reidar begynte i Statens Vegvesen som arbeider i 1931 fram til 1939. Fra 1939 til 1946 var han formann. 11.6. 1946 ble han ansatt som midlertidig oppsynsmann, men bare noen måneder senere, 1.10. 1946 ble han fast ansatt som oppsynsmann II. Reidar var for det meste oppsynsmann i Alta området. Han var datiden brubygger i Alta. Han var med på bygging av Bjørnstad bru, Tørrfossen bru, Saga bru, Transfarelv bru m.fl. Han var også med på starten av den nye Kautokeinoveien fra Alta mot Autsi. Han gikk av med pensjon 31.7. 1969 etter 38 års tjeneste i Statens Vegvesen. Reidar var medlem av N.V.F. avd. 71 fra starten i 1946 til han døde i 1977.

Medlem nr. 6
ODIN L. HALSMO

Født 11.4. 1896. Odin var født og oppvokst i Hol i Lofoten. Han hadde ingen teknisk utdanning, men arbeidet seg likevel fram til en ledende stilling i Statens Vegvesen. Han begynte sitt arbeid i Statens Vegvesen i 1925 som anleggsarbeider og senere formann. Det snakkes den dag i dag at han var flink til å mure forstøtningmurer. I 1939 ble han ansatt som midlertidig oppsynsmann og fast ansatt 1.1. 1943. Odin var med på å bygge veien mellom Alta og Kautokeino, Øksfjordbotn - Øksfjord og Kviby - Kvalsund. Han var sykkelig i den siste del av sin yrkesperiode. Han gikk av med pensjon i 1964. Odin var en av foreningens stiftere og var medlem til han døde i 1965.

Medlem nr. 7
PAULINIUS SÆTERMO

Født 10.5. 1898 i Storvik, Finnsnes. Han er bror av Oliver Sætermo. Paulinius begynte sitt arbeid i vegvesenet i 1916. Han var borte noen år blant annet på Spitsbergen. Han ble fast formann i 1924. I 1936 gjennomgikk han teknisk skole og ble ansatt som oppsynsmann i 1937 i Vest-Finnmark, blant annet på Sennaland. Under 2. verdenskrig var han i Varanger. Etter krigen i 1945 ble han stasjonert i Tromsø for å forberede oppstartingen av vegarbeidet i Finnmark etter 2. verdenskrig. I august 1946 ble han flyttet til Alta hvor han var til han gikk av med pensjon i 1963. Paulinius flyttet da til Storvik ved Finnsnes hvor han levde sin pensjonstid. Han var medlem i N.V.F. avd. 71 fra juli -52.

Oliver Sætermo 1.6.1966

Medlem nr. 8
JOHAN L. BONES

Født 29.5. 1897 i Bones i Salangen. Johan begynte i Troms Vegvesen i 1921 og var der til 1925. 24. juni 1925 begynte han i Finnmark Vegvesen som arbeider og senere ble han formann. Han hadde ingen teknisk utdanning, men ble ansatt som oppsynsmann 1. juni 1941. Under 2. verdenskrig var han på Senaland. Den siste tiden av sin virksomhet i etaten var Johan i Karasjokområdet. Han gikk av med pensjon 30.6. 1965 og flyttet da til Sjøvegan i Salangen som var hans hjemsteds kommune. Johan var medlem av avd. 71 til han døde høsten 1978.

Medlem nr. 9
HAGBART NILSEN

Født 21.2. 1888 i Smørfjord i daværende Kistrand, nå Porsanger kommune. Fra 1906 til 1925 var Hagbart gruve- og tunnelarbeider i Kirkenes, Løkken og Spitsbergen. 1925 begynte han i Statens Vegvesen som arbeider. Senere ble han ansatt som formann. Hagbart hadde ingen teknisk skolegang, men ble ansatt som midlertidig oppsynsmann i 1936. 1.7. 1953 ble han fast ansatt som oppsynsmann. Han hadde sitt arbeidsområde vesentlig i Porsanger. Han gikk av med pensjon 28.2. 1958. Han var medlem av N.V.F. avd 71 trolig fra starten av til han døde i 1970.

Medlem nr. 10
GEORG BJØRKLII

Født 6.4. 1889 i Balsfjord. I 1906 begynte Georg i Troms Vegvesen som flisgutt 17 år gammel. I 1908 begynte han som vegarbeider. I 1909 kom han til Finnmark og begynte ved A/S Syd-Varanger. Han ble ikke lenge der, men begynte i Finnmark Vegvesen 1. juli samme år som vegarbeider og formann fram til 1913. 1.7. 1913 ble han ansatt som oppsynsmann. Skoleåret 1914/15 gikk han Oslo Elementærtekniske Skole. Etter endt skolegang fortsatte han som oppsynsmann til han gikk av med pensjon 30.11.1959. Georg oppnådde å få Kongens fortjenestemedalje for sin tjeneste i Staten. Han var medlem av N.V.F. avd. 71 fra 13. juli 1946 til han døde i 1978.

Medlem nr. 11
EGIL FOSLUND

Født 16.8. 1913 i Russenes, men oppvokst i Kirkenes. Egil begynte som flisgutt i 16-17-års alderen. Han begynte som arbeider i 1930. Fra 1936 til 1950 var han formann. Han ble da hjelpeoppsynsmann og året -51/-52 gikk han Oslo Elementærtekniske Skole. Han har også N.K.I. kurs pr. korrespondanse i sitt yrke. Etter endt skolegang var han i oppsynstjenesten og 20.4. 1954 ansatt som midlertidig oppsynsmann. Han ble fast ansatt 1.7. 1958. Som anleggsmråder kan nevnes bygging av vei over Ifjordfjellet. Videre var han med på å bygge den første Tana Bru og den første bru over Adamsfossen i -38/-39 og den nye bru etter 2. verdenskrig. Egil var i tjeneste til siste arbeidsdag 12. 9. 1973 da han plutselig døde. Han var medlem av N.V.F. avd. 71 fra 1952.

Medlem nr. 12
SAMUEL BAKKEVOLD

Født 19.9. 1903 i Brennelv. Samuel begynte i Statens Vegvesen i 1922. Etter mange år som arbeider ble han formann som han var fram til 1954. Han hadde ingen teknisk skole, men av sin iver for vegvesenet ble han 1.5. 1954 ansatt som midlertidig oppsynsmann. Samuels arbeidsområde var for det meste i Porsanger-distriktet, men det må nevnes at han var med på å bygge den første veien på Rolføya i midten av 30-årene. Samuel ble pensjonert 30.9. 1971. Han var medlem av N.V.F. avd. 71 fra 1.7. 1955 til han døde 9.4. 1973.

Medlem nr. 13
CHRISTIAN ALEXANDERSEN

Født 16.10. 1906, bygutt fra Hammerfest. Han begynte som anleggssarbeider i Statens Vegvesen våren 1935, som steinhugger og murer på bruer og moloer i vestfylket fram til han vinteren -42/-43 gikk på Oslo Elementærtekniske skole. Ble hjelpeoppsynsmann våren -46. Han drev i denne tiden med utbedringsarbeider av riksvegene i Porsanger-distriktet fram til høsten -49, da han ble overflyttet til Tana - Laksefjord distriktet. 1. oktober -54 ble han fast ansatt som oppsynsmann. Fra vinteren -58 var han på indre riksveg og vegen Skipagurra - Polmak til han høsten -59 flyttet tilbake til Hammerfest og var leder av vedlikehold og anlegg i dette distrikt. Christian døde 9.2. 1962 mens han var ute på arbeidsoppdrag, 55 år gammel.

Medlem nr. 14/25
EINAR ELLINGSEN

Født 15.10. 1910 i Ingøy. Einar har som teoretisk utdanning etter folkeskole gjennomgått Oslo Elementærtekniske Skole. Han kom inn i Statens Vegvesen som arbeider i 1937. Han var formann fra 1940. Einar var oppsynsmannassistent fra 1944 til 1956, i hele 12 år. 1. januar 1957 ble han ansatt som midlertidig oppsynsmann og fast ansatt 1. juli 1958. Han var oppsynsmann fram til 1. desember 1968 da han ble ansatt som vegmester med stasjon i Honningsvåg. Han ble pensjonert 31. mai 1978 ved oppnådd aldersgrense. Einar ble ingen gammel pensjonist. Han døde 5.10. 1983. Han var medlem i N.V.F. avd. 71 fra 1.1. 1974 til han døde.

Medlem nr. 15
WALDEMAR MIKKELSEN

Født 4.9. 1921. Waldemar var Balsfjordgutt. Han kom til Finnmark i 1946 og begynte som maskinkjører og sjåfør fram til 1956. Han gikk Oslo Elementærtekniske Skole, maskinlinja i 1956/-57. Waldemar ble ansatt som midlertidig verkstedformann og maskinoppsynsmann 1.12 1957. Han sluttet i vegvesenet 31.7. 1965 for å gå over i privat virksomhet. Han var da ansatt hos F. Selmer i Skarvbergtunellen. Han ble skadet under dette arbeidet og var ute av arbeidslivet fra 1966 til 1970. 17.8. 1970 ble han ansatt på nytt i Statens Vegvesen da som kontorhjelper og oppsynsmannassistent ved maskin-stasjonen i Lakselv. Waldemar ble syk høsten -72 og døde 11.1. 1973. Han var medlem av avd. 71 fra 1.10 1958 til 1.7 1961.

Medlem nr. 16
BJARNE UGLEBAKKEN

Født 13.7. 1930 i Rafsbotn. I 1946 begynte Bjarne sitt arbeid i Statens Vegvesen som sesongarbeider med å måke brøytekanter. I juli 1948 begynte han som anleggsarbeider. Året 1954/-55 gikk han Oslo Elementærtekniske skole og tok tilleggsåret i 1965/-66. Han ble ansatt som timelønnet assistent i 1956. Først som hjelp på vegkontoret, senere som fungerende oppsynsmann på Skaidi. Han ble midlertidig ansatt som oppsynsmann i 1960 og fast ansatt i 1966. Bjarne ble i 1965 beordret til Vadsø for å ta ansvaret for legging av faste dekker. Han var med på å legge den første oljegrusen i Finnmark, fra Varangerbotn til Vadsø. Han ble ansatt som vegmester i distrikt 5, Vadsø i 1971 hvor han fremdeles er. Bjarne har vært medlem av avd. 71 siden 1.9. 1959.

Medlem nr. 17
EDVIND ELIASSEN

Født 25.5. 1897 i Kåfjord i Alta, oppvokst i Kifjord på Nordkynn. Ingen utdannelse etter folkeskolen. Begynte som arbeider i 1915, arbeidet den første tiden i Laksefjord distrikt og ble formann i 1918. Midlertidig oppsynsmann i 1935 og fast ansatt 1.10. 1939. Han flyttet til Skipagurra under krigen og var der med på bygging av den første Tana Bru under krigen og den andre etter krigen. Edvind var en tid stasjonert i Sør-Varanger til han midt i 50-åra flyttet til Skaidi der han virket fram til sin død 15.5. 1962. Han skulle gått av med pensjon 12 dager senere den 27.5. 1962. Edvind var medlem av N.V.F. avd. 71 fra -60 til -62, tidligere var han medlem av avd. 73.

Medlem nr. 18
JOHANNES MATHISEN

Født 7.8. 1919 i Oksfjordhamn i Troms. Johannes begynte som vegarbeider i Troms fylke i 1936 og ble formann i 1940. I -42/-43 skolegang ved Oslo Elementærtekniske Skole. Kom sommeren 1943 til Kirkenes og ble vise-gutt hos oppsynsmann Nicolai Karlsen på Sandnes. I 1947 fikk han sin første selvstendige jobb som oppsynsmann. Ble fast ansatt som oppsynsmann 1.7. 1957. Så ble det ny skolegang. N.K.I. i Sverige og S.T.I. kurs i 1958, flyttet til Alta 1.6. 1961. 1964/-65 ble det tilleggsåret for oppsynsmenn ved Oslo Elementærtekniske. Fra 1.12. 1968 ansatt som oppsynsmann på vedlikeholdet og var vegmester i Alta til 31.8. 1984 da han gikk av med pensjon. Johannes var formann i avd. 71 i 15 år. Han kom fra avd. 73 og ble medlem i avd. 71 fra 1.7. 1961.

Medlem nr. 19
ODDMUND RIISE

Født 23.10. 1930. Oddmund er fra Skarsvåg på Magerøya. Han begynte i Vegvesenet i -49 som arbeider. I -56/-57 gikk han Oslo Elementærtekniske Skole. Han begynte på Vegkontoret i Vadsø i -57 med teknisk arbeid. Han ble ansatt som ambulerende oppsynsmann assistent fra -58 - -61. I aug. -61 ble han ansatt som oppsynsmann. Han gikk tilleggsåret i -65/-66. Fra -66 - -68 var Oddmund med på arbeidet med Norsk veiplan II. Fra -68 - -72 var han på vegkontoret i Vadsø på planavdelingen. Fra -72 til -75 var han ute av tjeneste i Vegvesenet, da som ingeniør i Nordkapp kommune. I -75 ble han på nytt ansatt som oppsynsmann assistent og oppsynsmann fra -76. Høsten -81 ble han ansatt som vegmester i Lakselv. Oddmund har vært medlem av avd. 71 fra 1962 til 1972.

Medlem nr. 20
BERNT SIMONSEN

Født 7.12. 1922 på Hovdenes i Talvik. Etter folkeskole har han 2 kurs i N.K.S., Oslo Elementærtekniske Skole -60/-61. Bernt begynte i Vegvesenet i meget ung alder. Som 12-13-åring fikk han jobb med å hugge ved og bære vann til en brakeleir i Talvik. Fra 1940 til 1969 var han i fast arbeid bortsett fra noen oppsigelsesperioder i 50-årene. I 1961 ble Bernt ansatt som oppsynsmann assistent. 1. april 1962 ble han ansatt som oppsynsmann på anlegg til han gikk av med sykepensjon i 1976. Hans arbeidsområder var vegen Alta - Langfjord - Øksfjord, Kautokeino - Riksgrensen, Smørfjord - Repvåg, Kviby - Kvalsund og indre riksveg. Bernt har ca 34 års tjeneste i Vegvesenet derav 15 år i oppsynstjenesten. Bernt ble medlem i avd. 71 i mai 1962.

Medlem nr. 21
SVERRE SANDSTRAND

Født 29.3. 1928. Balsfjordingen som har levd et langt liv i vegvesenets tjeneste. Var med fra begynnelsen på Repparfjord Bru i 1947. Kom så til Sørøya i 1949 og var med på anleggsarbeid helt til han i -59/-60 gikk på Oslo Elementærtekniske Skole. Ble ansatt som oppsynsmann 1. april 1962, og fortsatte på samme anlegg til 1965. 1965/-66 ble tilleggsåret på Elementærteknikeren i Oslo. Så 1 år på planavdelingen i Vadsø. Fra 1967 - 1972 på anlegg i Laksefjord-distriktet, så ble det 1 år på anleggsavd. Tromsdalen til han i 1973 ble vegmester på RV4 med stasjon i Rustefjellbma. Fra 1. juli 1980 vegmester på Finnsnes. Nå er ringen sluttet for Sverre, med at han høsten 1982 vendte tilbake til Balsfjord, nå som vegmester med stasjon i Nordkjotsbotn.

Medlem nr. 22
OVE KJÆRBÆCK ERIKSEN

Født 28.2. 1913 i Lakselv. Han begynte i Statens Vegvesen i 1930, først som sesongarbeider senere fast ansatt. Ble formann i 1946. I 1949 forlot han vegvesenets tjeneste, men kom tilbake i 1951. Vinteren -59/-60 gikk han Oslo Elementærtekniske Skole. Ove ble oppsynsmann fra 1.6. 1963 og fast ansatt fra 1.1. 1966. I nov. 1968 flyttet han til Hedmark og var oppsynsmann i Hamarområdet til han kom tilbake til Finnmark, nå som vegmester i RV5 i Vadsø 1.2. 1971. I nov. samme år flyttet han til sitt barndomssted Lakselv som oppsynsmann i vedlikeholdet. Ove gikk av med pensjon 31.5. 1978 og døde kort tid etter 25.8. 1978. Han var medlem av N.V.F. avd. 71 fra 1963 til 1971.

Medlem nr. 23
RANDULF EMAUS

Født 12.12. 1926 på Stallogargo i Kvalsund. Randulf gikk Uppsala Statskole i 1945/-46, Oslo Elementærtekniske Skole i 1951/-52, tilleggsåret for oppsynsmenn i 1963/64. Begynte som arbeider i Vegvesenet i 1940 fram til 1951. Han ble da ansatt som timelønnet oppsynsmann assistent fra 1952 - 54. Fra 1954 - 56 var han kommuneing. i Hasvik og fra 1956 - 62 kommuneing. i Måsøy kommune. Han kom tilbake til vegvesenet som midlertidig oppsynsmann 1.6.1962, og fast ansatt i 1966. 7.8. 1978 ble han vegmester i distrikt 3, Skaidi. Som anleggsoppsynsmann hadde Randulf sitt arbeid vesentlig rundt Kvaløya, Kvalsund og Sørøysund. Han ble syk 11.2. 1982 og døde 15.10. samme år. Randulf var medlem av N.V.F. avd 71 fra 1963 til han døde.

Medlem nr. 24
ROBERT THOMASSEN

Født 7.7. 1921. Robert er oppvokst i Alta, nærmere bestemt i Tverrelvdalen. Utenom folkeskole har Robert ingen teoretisk utdanning. Han begynte i Statens Vegvesen i 1943 som hovelkjører, etter hvert kjørte han alle maskintyper som da var i drift. Senere overtok han drifta av maskinstasjonen i Alta som den gang lå under vedlikeholdet. Maskinavdelingen ble skilt fra vedlikeholdet i 1961 og i 1963 ble Robert ansatt som oppsynsmannsassistent. 1. januar 1966 ble han ansatt som maskinkyndig oppsynsmann. Han var den første i Alta og hadde arbeidsområde i Vest-Finnmark med grense i Skaidi. Robert har vært medlem av avd. 71 fra 1963. Han gikk av med pensjon i juli i år, 1986.

Medlem nr. 26
EDVARD JONAS

Født 23.2. 1926 i Rafsbotn hvor han også er oppvokst. Edvard begynte i Statens Vegvesen som sesongarbeider i 1943. Fra 1949 ble han fast ansatt. I 1962/63 gikk han Oslo Elementært tekniske skole. I 1963 ble han ansatt som assistent på Kviby - Kvalsund-anlegget. I 1964 ble han ansatt som oppsynsmann og samme året ble han stasjonert på vedlikeholdet, daværende område 2, Lakselv, men med Skaidi som stasjonsted. I 1974 ble Edvard overflyttet til område 1, Alta hvor han fortsatt er. Edvard har vært medlem av avd. 71 siden 1.3. 1965.

Medlem nr. 27
JOHN ANDERSEN

Født 5.1. 1924 i Alta. John begynte sin arbeidsdag i vegvesenet i 1943 som sesongarbeider. I 1952 ble han fast ansatt som maskinfører. I 1961/62 gikk han Oslo Elementært tekniske Skole. Etter endt skolegang var han markarbeidsleder fram til 1.1. 1963. Han ble da ansatt som oppsynsmannsassistent. Fra 1.9. 1963 til 31.5. 1964 var han vikarierende oppsynsmann. 1.6. 1964 ble han fast ansatt som oppsynsmann på anlegg. John hadde lyst på litt forandring og tok seg arbeid i Buskerud Vegvesen i 1965 som oppsynsmann i vedlikehold. Hjemlengselen ble for stor og han kom tilbake året etter da som oppsynsmann i vedlikehold i vegmesterdistrikt 1, Alta hvor han fremdeles er. John ble medlem av N.V.F. avd. 71 i 1965.

Medlem nr. 28
ROALD UGLEBAKKEN

Født 26.3. 1934 i Rafsbotn. Som teoretisk utdanning etter obligatorisk skole har Roald Oslo Elementært tekniske Skole 1964/65 og tilleggsåret 1974/75. Da han begynte i Vegvesenet kom han direkte inn i oppsynstjenesten. 7.7. 1965 ble han ansatt som timelønnet assistent, da som stikningsleder på veien mellom Mieron og Masi. Han vikarierte også som oppsynsmann når det var behov. Roald ble ansatt som timelønnet assistent 1.1. 1968, som midlertidig oppsynsmann 1.6. 1970 og fast ansatt som oppsynsmann 1.1. 1973. Han var ansatt på anlegg til 1978 da han ble ansatt som oppsynsmann på vedlikeholdet i distrikt 3, Skaidi der han fortsatt er. I sin tid på anlegg kan nevnes at han var 10 år på Sørøya. Roald har vært medlem av N.V.F. avd. 71 fra 1.11. 1965.

Medlem nr. 29
RAGNVALD HAMMARI

Født 15.9. 1925 i Rafsbotn i Alta. Ragnvald begynte i Vegvesenet som sesongarbeider i 1950. I 1955 ble han ansatt som maskinfører. Han var maskinfører og sjåfør fram til 1963. Høsten 1963 begynte han på Oslo Elementært tekniske Skole som han var ferdig med våren 1964. Etter det ble Ragnvald ansatt som oppsynsmannsassistent. Høsten 1965 ble han ansatt som oppsynsmann på anlegg. Der var han fram til 1978 da han ble ansatt som oppsynsmann i Skaidi vegmester-område hvor han fremdeles er. Den arbeidsplass Ragnvald har vært lengst på er anlegg i Loppa-distriktet hvor han var i 10 år. Ellers har det vært Sørøya, Hatter, Kautokeino og Biedjovaggi som har vært hans arbeidsområder. Ragnvald ble medlem i N.V.F. avd. 71 i november 1965.

Medlem nr. 30
PETTER LARSEN

Født 13.3. 1912 i Kvalsund. Petter har som teoretisk utdanning etter folkeskolen gjennomgått Oslo Elementært tekniske Skole i 1962/63. Han begynte sitt arbeid i Statens Vegvesen som arbeider i 1933. Han drev på med dette fram til 1962 da han ble markleder. 1.7. 1963 ble Petter ansatt som oppsynsmannsassistent. 4.6. 1964 ansatt som midlertidig oppsynsmann. Han ble syk i 1975 og ble pensjonert 1.5. 1976. Hans arbeidsområder har blant annet vært på Kvaløya og Skarberg-tunnelen. Han var også med på å bygge vei fram til Repvåg, en vei som knyttet Magerøya nærmere fastlandet. Petter var medlem av N.V.F. avd. 71 fra 1966 helt til han døde 19.2. 1977.

Medlem nr. 31
OLAV PEDERSEN

Født 10.9. 1933 i Øksfjordbotn. Olav begynte sitt arbeid i Statens Vegvesen som flisegutt og sesongarbeider i 1949. I 1953 ble han fast ansatt som arbeider, og ble formann fra juli 1959. Han var fra starten av ansatt på anlegg. Olav gikk Oslo Elementært tekniske Skole året 1963/64. I 1964 ble han ansatt som timelønnet assistent. 1. november 1965 ble han ansatt som midlertidig oppsynsmann. I 1971 ble han fast ansatt. Som anlegg har han ledet kan nevnes Lerrettsfjordveien, Biedjovaggi, ny vei over Sennaland. 1. mars 1985 gikk Olav over på vedlikehold i distrikt 1, Alta, hvor han fortsatt er. Olav har vært medlem av avd. 71 siden 1. januar 1966.

Medlem nr. 32
HARALD GUSTAVSON

Født 25.5. 1918. Harald begynte i Vegvesenet i 1932, bare 14 år gammel. Med sin lederevne ble han bas i 1939 fram til 1962. Han begynte på Alta Yreksskole høsten 1962 der han gikk ett år på maskinlinja. Året 1963/64 gikk han Oslo Elementært tekniske Skole, også der maskinlinja. Etter endt utdanning i 1964 ble Harald ansatt som midlertidig assistent på anlegg og han ble der. 1. september 1965 ble han ansatt som midlertidig oppsynsmann og fast ansatt 1. januar 1971. Han var med på å bygge veien fra Kirkenes mot Grensejakobselv og var mange år i Øst-Finnmark. Han har vært brobyggeren i Finnmark og har vært med på å bygge 21 bruer, stort og smått. Harald har vært aktivt medlem av avd. 71 fra 1965 til han gikk av med pensjon 31.5. 1983.

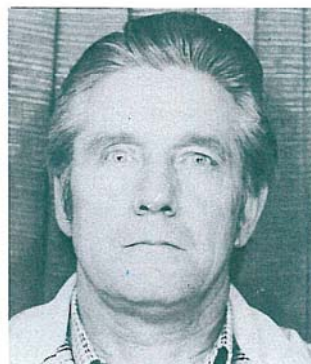
Medlem nr. 33
WALTER EMAUS

Født 10.8.1931 i Stalloargo i Kval-sund. Som teknisk utdannelse har Walter teknisk assistentlinje, bygg- og anlegg ved Alta Yrkesskole 1965/-67, tilleggsåret ved Oslo Elementærtekniske Skole 1969/-70. Han begynte som sesongarbeider i Vegvesenet i -47. I -65 ble han fast ansatt som maskinkjører og sjåfør. Han har også i den tiden vært anleggsarbeider og stikningshjelp. Hans arbeidssted var hovedsakelig Skaidi-området, men også Kautokeino, Langfjord, Kviby, Hammerfest og Kokelv var innen hans arbeidsområder. Walter ble ansatt som oppsynsmannsassistent i -67 ved Lakselv vedlikeholdsområde. Våren -71 begynte han som oppsynsmann i vedlikeholdet i Troms Vegvesen hvor han fortsatt er. Han ble da overført til avd. 84.

Medlem nr. 34
ØYSTEIN OPGÅRD

Født 23.6. 1941 i Alta. Etter folkeskolen har han Framhaldskole og handelskole. Han gikk Oslo Elementærtekniske Skole i 1964/-65 og tilleggsåret i 1971/-72. Øystein begynte som maskinfører i Vegvesenet i 1960. Han drev på med dette fram til 1964. Fra 1965 til 1967 arbeidet han på verksted i Alta. I 1967 ble han ansatt som timelønnet assistent, først bare en sommersesong. I 1968 ble det regulert arbeid i oppsynet. I 1972 ble han fast ansatt som oppsynsmann. Han var ansatt på anlegg til 15.1. 1983 da han ble ansatt som vegmester i distrikt 3, Skaidi. I 1984 ble han ansatt som vegmester i distrikt 1, Alta hvor han fremdeles er. Som hovedoppgave før han gikk over til vedlikeholdet hadde han faste dekker. Øystein har vært medlem av avd. 71 fra 1.1. 1969.

Medlem nr. 35
LEIV O. BANG

Født 22.12. 1926 i Bossekop i Alta. Som 16 åring begynte Leiv i 1942/-43 som sesongarbeider og i 1944 arbeidet han hele året. I 1945 ble han fast ansatt på vedlikeholdet fram til han våren 1946 begynte på Yrkesskole i Peteå, linje jern- og metall. Etter denne tid har han gjennomgått Teknologisk Institutt kurs i bilbransjen. I 1947 begynte Leiv på verksted i Alta og ble formann i 1960. Han ble ansatt som timelønnet assistent 1969 og fast lønnet assistent i 1976. I 1978 ble Leiv fast ansatt som oppsynsmann ved vegvesenets verksted i Alta. Leiv har vært medlem av avd. 71 siden 1.7. 1969.

Medlem nr. 36
OSVALD JOHANSEN

Født 29.2. 1920 i Kistrand kommune, nå Porsanger kommune. Osvald begynte i Finnmark Vegvesen i 1945 som arbeider og senere formann. Skoleåret 1968/-69 gikk han Oslo Elementærtekniske Skole. I 1969 etter endt skolegang ble han ansatt som timelønnet oppsynsmannsassistent. 24.8. 1970 ble Osvald fast ansatt som oppsynsmannsassistent. 1.11. 1970 ansatt som midlertidig oppsynsmann. 1.1. 1973 ble han fast ansatt som oppsynsmann. Osvald var hele tiden ansatt på anlegg og fartet rundt fra ytterst til innerst av Finnmark. I flere år var han plaget av sykdom, men han ga ikke opp sitt arbeid. Osvald døde 25.10 1982, 62 år gammel. Han var medlem av N.V.F. avd. 71 fra 1.12. 1970.

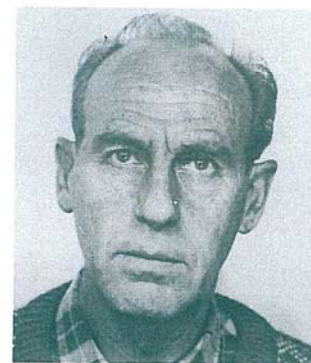
Medlem nr. 37
JAN KNUTSEN

Født 19.9. 1939 i Raipas i Alta. Jan begynte som arbeider i Statens Vegvesen i 1962. Fra 1967 - 1969 gikk han Teknisk assistentlinje ved Alta Yrkesskole. Han fungerte som oppsynsmannsassistent fra 1969, men ble ansatt som timelønnet assistent 24.8. 1970. 1.9. 1971 ansatt som vikarierende oppsynsmann. 10.1. 1972 ansatt som midlertidig oppsynsmann. 1972/-73 gikk han tilleggsåret for oppsynsmenn i Oslo. 1.1. 1975 ble han fast ansatt som oppsynsmann. Jan var ansatt på anlegg og hadde dekker og knusere som hovedoppgave. Han drev også anlegg bl.a. i Berlevåg og Sørøya. Han sluttet i Statens Vegvesen 30.6. 1976 og gikk over i privat virksomhet. Jan har vært medlem av N.V.F. avd. 71 fra 1.9. 1964.

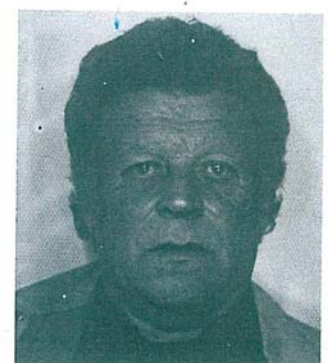
Medlem nr. 38/40
KARL B. JOHANNESSEN

Født 21.6. 1924 i Ulsvåg i Langfjord. Som 17-åring, vinteren 1941/-42 begynte «Kalle» i Statens Vegvesen da med snømåling. Begynte fast da han fylte 18 år på vdlikehold fram til evakueringen. I mai 1946 begynte han på verksted i Talvik. I 1960 ble han formann på samme verksted. Fra 1968 til 1970 tok «Kalle» en rekke kurs på Teknologen og avla eksamen for autorisasjon i 1970. 1.2. 1971 ble han ansatt som maskinoppsynsmann. Var maskinoppsynsmann i Skipagurra fra mai 1971 til mai 1973. Han kom til Skaidi maskinstasjon i 1973 hvor han var oppsynsmann fram til 1.10. 1984 da han ble sykepermittert. «Kalle» har vært medlem av N.V.F. avd. 71 fra 1.4. 1974.

Medlem nr. 39
IVER KRISTENSEN

Født 14.4. 1926 på Elvebakken i Alta. Iver har hatt mange yrker i sin tid, så som husbygging, blikkenslager og lastebilsjåfør. I 1943 og -44 var han anleggsarbeider i Statens Vegvesen. Fra 1965 - 1967 gikk han Teknisk assistentlinje, bygg- og anlegg ved Alta Yrkesskole. Han ble ansatt som timelønnet assistent 4.7. 1967 og fast ansatt som assistent fra 1.7. 1971. Som fast ansatt oppsynsmann ble han fra 1.10. 1972. Iver har vært brobyggeren på anlegg i vestfylket. Vi kan nevne Napuljokka, Økseidet, Bjørnstad, Masi og Repparfjord nye bru. Han var også med på forberedelsen til Kvalsundbrua. Iver har vært medlem av avd. 71 siden 1.7. 1971.

Medlem nr. 41
SALMAR PEDERSEN

Født 18.5. 1937 på Nyvoll i Alta. Salmar begynte sitt arbeidsliv i 16-års alderen. Først som fisker siden som sjømann. Fra 1965 til 1967 gikk han teknisk assistentlinje ved Alta Yrkesskole. Han gikk tilleggsåret for oppsynsmenn ved Sofienborg Skole året 1973/-74. Salmar ble ansatt som timelønnet assistent sommeren 1967. I 1971 ble han fast ansatt som assistent og som oppsynsmann i 1972. Salmar arbeidet en tid i Berlevåg, deretter var han noen år på Snøfjordveien. Han har fra 1978 hatt ansvaret for gangveiene i Alta tettsted. Salmar har vært medlem av avd. 71 siden 1.6. 1974.

Avd. 71

Medlem nr. 42/60
JULIUS STRIFELDT

Medlem nr. 43
HANS FREDRIK ARNESEN

Avd. 71

Medlem nr. 46
ARVID L. LARSEN

Medlem nr. 47
HENRY JOHNSEN

Avd. 71

Medlem nr. 50
SVEIN MORTEN JOHNSEN

Medlem nr. 51
ERLING A. JOHANSEN

Avd. 71

Medlem nr. 54
EDMUND HENRIKSEN

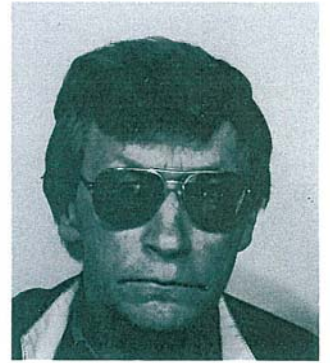

Medlem nr. 55
MAY-LISE PEDERSEN HOLM

Avd. 71

Medlem nr. 44
ØYSTEIN PETERSEN

Medlem nr. 45
PER INGE PEDERSEN

Avd. 71

Medlem nr. 48
JOHAN HENRIKSEN

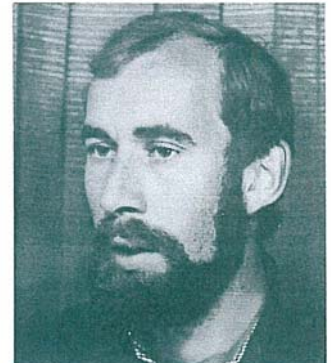

Medlem nr. 49
RAGNVALD NYMO

Avd. 71

Medlem nr. 52
ROLF SOMMERVIK

Medlem nr. 53
TORGEIR DAHLE

Avd. 71

Medlem nr. 56
STEINAR ABRAHAMSEN

Medlem nr. 57
TORBJØRN TORGERSEN

Avd. 71

Medlem nr. 58
TORVALD H. TRETTESKOG

Medlem nr. 59
EDMUND A. SKOG

Avd. 71

Medlem nr. 63
OLE EDVARD NEDREDAL

Medlem nr. 64
HAILE GARMAN HANSEN

Avd. 71

Vegsjefen hilser

Norsk Vegteknisk Forening, avdeling 71, Vest-Finnmark, har i år eksistert i 40 år. Selv om dette ikke er noen høy alder sett med historiske øyne, så er det likevel verdt å markere dette jubiléet for stiftelsen av foreningen.

Stiftelsen var en erkjennelse fra oppsynet om at det var behov for en forening som kunne ivareta felles interesser for denne yrkesgruppen vegvesenet.

Det er ca. 120 år siden de første bevilgninger over vegbudsjettet begynte å tilflyte fylket som en årlig bevilgning. I denne perioden har det stadig blitt bygget nye veger – til nå hele 2800 km. riks- og fylkesveger.

Det er imidlertid ikke nok å bare bygge nye veger, de må også vedlikeholdes skal de tjene sin hensikt.

Inntil 1960-årene var disse arbeidsrådene tillagt samme oppsynsmann innenfor et distrikt. Fram til da var vegvesenet en blanding av en teknisk og sosial etat med den klare målsetting: Å skaffe arbeid til et maksimalt antall arbeidere med et minimum av maskinelt utstyr innenfor svært trange budsjetter.

Utviklingen etter siste krig førte etter hvert til at denne driftsform kom i utakt med de krav samfunnet stilte til vegvesenet og en organisasjonsendring presset seg fram. Resultatet av dette ble den nåværende tredeling av utedriften, nemlig maskin-, anleggs- og vedlikeholdsavdeling.

Denne funksjonsdelingen hadde som hovedidé spesialisering. Dette skulle gi bedre planlegging og kontroll med de forskjellige aktivitetene i vegvesenet, noe som igjen skulle føre til billigere utførelse.

Funksjonsdelingen skapte også nye betegnelser innen oppsynet, alt etter hvilken avdeling de var ansatt i.

Denne spesialiseringen førte til at det ble stilt andre krav til de som skulle ansettes i oppsynet. Tiden da en erfaren bas kunne bli oppsynsmann var forbi, nå måtte det i tillegg til erfaring også kreves et minimum av teoretisk utdanning.

Vegsjef i jubileumsåret
Geir Johnsen

Avd. 71

Medlem nr. 61
HARLY JOHANSEN

Medlem nr. 62
TORKJELL JOHNSEN

Avd. 71

Medlem nr. 65
RAGNVALD SAMUELSEN

Avd. 71

Kravet til utdanning har bare øket med årene.

Etterkrigsårene har vært en kontinuerlig omstillingstid for vegarbeidsdriften – dette har ikke minst vært merkbart hos oppsynet.

Slik som driften er organisert – med utestasjonering av oppsynet og resten av administrasjonen plassert sentralt på et vegkontor – stilles det store krav til den stedlige ledelse innen alle avdelinger. Spesielt gjelder dette i et så vidstrakt fylke som Finnmark, hvor besøksfrekvensen fra hovedadministrasjonsstedet ikke kan være like høy som i andre fylker.

Oppsynet har derfor alltid vært et meget viktig ledd i ledersjiktet med tilagt ansvar for den daglige drift innenfor sine spesialområder, det være seg maskin, anlegg eller vedlikehold.

I de 40 år foreningen har bestått, har vegvesenet gjennomgått en rivende utvikling både driftsmessig og budjettmessig. Oppsynet har i denne perioden hatt evne til aktivt å være med på denne utviklingen, noe som har hatt stor betydning for vegvesenets posisjon i lokalsamfunnet.

Det at oppsynet er åpent for å ta i bruk nye metoder og nytt effektivt utstyr, er av største betydning for å kunne oppnå ønsket effektivisering av driften så snart som mulig. Slik vil samfunnets krav til etaten kunne oppfylles uten en langdryg prosess.

I det daglige virke vil oppsynet alltid ha stor kontakt med de som står for den direkte utførelse av de arbeidsoppgaver den skal lede, samt våre omgivelser ellers – våre vegnaboer og trafikantene. Oppsynets opptreden og samarbeidsvilje er med på å forme det inntrykk alle vil få av vegvesenet som bedrift, både blant de ansatte og blant det publikum vi skal betjene.

Vi kan vel stort sett si at vi er ferdig med den «store maskinelle revolusjon» innen vegarbeidsdriften som foregikk i tiden 1965 – 1975.

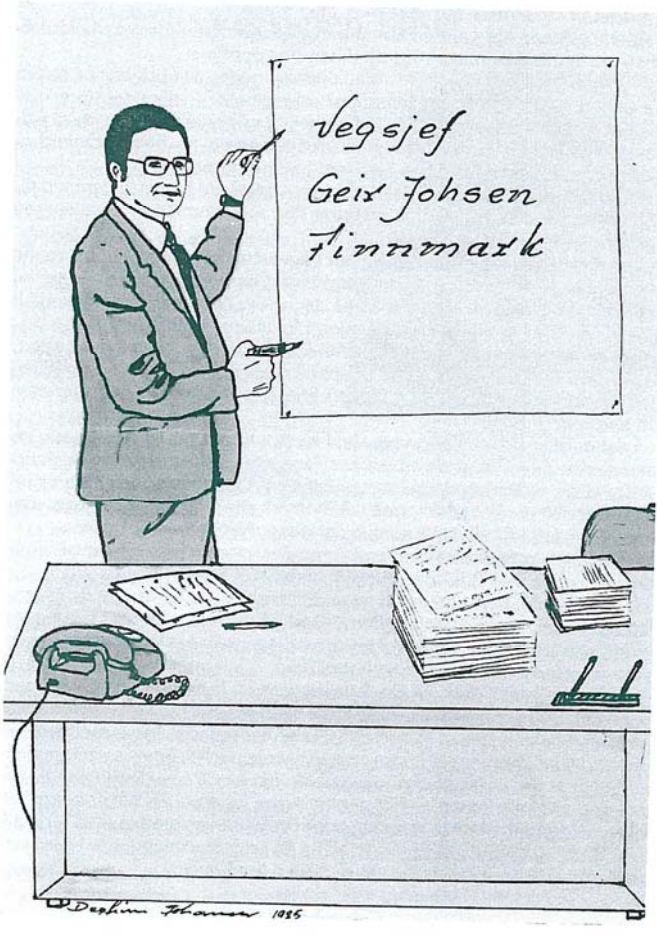
Vi er nå såvidt begynt med en ny omstillingsprosess. Jeg tenker da på innføringen av EDB som styringsverktøy. Også på dette området har jeg den tro at oppsynet tar i mot dette verktøyet med åpent sinn, selv om det i første omgang kan synes fremmed og komplisert.

Vegsjefen legger stor vekt på å ha et godt og fortlølig samarbeide med oppsynet. Dette er også nødvendig for at bedriften skal fungere som forutsatt.

Så langt bakover jeg er i stand til å huske, har det vært lite å utsette på samarbeidet hittil. Jeg håper at dette også vil være tilfelle i årene som kommer.

Med disse ord vil jeg på egne og etatens vegne ønske medlemmene av avdeling 71, Vest-Finnmark til lykke med 40-års jubiléet. Jeg håper og tror at oppsynet fortsatt vil være «krumtappen» i vegvesenets utedrift også i framtiden. Dette vil igjen si at foreningen vil ha sin berettigelse også i de kommende 40 år, så jeg ønsker den gode og aktive år så langt.

Med hilsen
Geir Johnsen

Som avslutning vil redaktøren få lov til å takke formannen i N.V.F. avd. 73, Inge Fred Dervo for all hjelp og opplysninger han har gitt til dette heftet. Han visste jo mye om oss fra den gang han selv var redaktør i deres eget 35-års jubileum.

Videre vil redaktøren også takke kontorassistent Wenche Johnsen for det bidrag hun har gitt med å få innholdet på papiret. Uten hennes innsats ved skrivemaskinen på sin fritid ville ikke dette vært en realitet.

Tusen takk, begge to!

Red.